

kających z niniejszej ustawy, co do wszystkich lub niektórych rodzajów transakcji, w całym Państwie lub na poszczególnych jego obszarach.

Art. 10. Termin wykonania zobowiązania w obrocie bezgotówkowym uważa się za zachowany, jeżeli w ostatnim dniu tego terminu dłużnik udzielił zlecenia dokonania przelewu bądź wręczył czek rozrachunkowy.

Art. 11. 1. Banki i spółdzielnie kredytowe obowiązane są do przestrzegania, aby obroty na rachunkach uczestników obrotu bezgotówkowego odbywały się zgodnie z przepisami niniejszej ustawy oraz wydanych na jej podstawie przepisów wykonawczych.

2. Banki i spółdzielnie kredytowe (art. 2 ust. 1 pkt 1, art. 3 pkt 1 lub art. 5) uprawnione są do przeprowadzania kontroli w przedmiocie stosowania przez uczestników obrotu bezgotówkowego przepisów niniejszej ustawy oraz przepisów wykonawczych.

3. Uczestnicy obrotu bezgotówkowego obowiązani są na żądanie banku bądź spółdzielni kredytowej (art. 2 ust. 1 pkt 1, art. 3 pkt 1 lub art. 5) do składania wyjaśnień co do wypełniania obowiązków wynikających z niniejszej ustawy oraz przedkładania niezbędnych w tym celu dowodów i dokumentów.

Art. 12. Jeżeli dokonanie przelewu (art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 3 pkt 2) nie nastąpiło, ponieważ dający zlecenie nie miał w banku lub spółdzielni kredytowej potrzebnego funduszu do rozporządzenia lub wskutek tego, że po daniu zlecenia rozporządził pokryciem, dający zlecenie odpowiada wobec wierzyciela za wszelką szkodę, co najmniej zaś powinien mu zapłacić odsetki w wysokości ustawowej od sumy niepokrytej. Roszczenia powyższe ulegają przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym instytucja kredytowa odmówiła wykonania zlecenia.

Art. 13. 1. Pracownik wymienionego w art. 1 ust. 1 pkt 1 uczestnika obrotu bezgotówkowego, który nie dopełnił obowiązku, przewidzianego w art. 2 — podlega karze więzienia do lat dwóch i grzywny lub jednej z tych kar.

2. Jeżeli sprawca naruszył inne przepisy niniejszej ustawy lub rozporządzeń na jej podstawie wydanych — podlega karze grzywny do 100.000 zł.

Art. 14. 1. Uczestnik obrotu bezgotówkowego, wymieniony w art. 1 ust. 1 pkt 2, oraz zarządca jego przedsiębiorstwa lub pracownik, który nie dopełnił obowiązku przewidzianego w art. 3 — podlega karze grzywny od 1.000 do 1.000.000 zł.

2. Jeżeli sprawca naruszył inne przepisy niniejszej ustawy lub rozporządzeń na jej podstawie wydanych — podlega karze grzywny do 100.000 zł.

Art. 15. Minister Skarbu może zlecić Narodowemu Bankowi Polskiemu w określonym zakresie bezpośredni nadzór nad realizowaniem i rozwijaniem obrotu bezgotówkowego.

Art. 16. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy traci moc obowiązującą dekret z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 61) w brzmieniu, ustalonym dekretem z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413).

2. Jeżeli jednak przed wejściem w życie niniejszej ustawy miały miejsce przypadki, przewidziane w art. 8 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 61), zmienionym art. 33 dekretu z dnia 25 października 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413) — władza podatkowa dokonuje w trybie tego dekretu wymiaru, poboru i ściągnięcia podwyżek podatku obrotowego.

Art. 17. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 18. Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

295

U S T A W A

z dnia 1 lipca 1949 r.

o zmianie niektórych przepisów ustawy z dnia 18 marca 1925 r. o izbach morskich.

Art. 1. W ustawie z dnia 18 marca 1925 r. o izbach morskich (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr 36, poz. 243, z 1930 r. Nr 17, poz. 126 i Nr 76, poz. 600, z 1933 r. Nr 18, poz. 117 i z 1934 r. Nr 110, poz. 976) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie: „Art. 1. Przy sądach grodzkich w Gdyni i Szczecinie ustanawia się izby morskie. Zadaniem izb morskich jest przeprowadzenie dochodzeń i wydawanie orzeczeń w sprawach wypadków morskich, którym ulegają statki handlowe.“

2) art. 5 otrzymuje brzmienie: „Art. 5. Prowadzenie dochodzeń w sprawach wypadków morskich, przewidzianych w art. 2, w obrębie portów oraz wód terytorialnych, położonych na obszarze okręgów sądów grodzkich w: Braniewie, Elblągu, Gdańsku, Gdyni, Łęborku, Pucku i Sopocie należy do kompetencji izby morskiej w Gdyni; prowadzenie dochodzeń w sprawach wypadków morskich w obrębie portów oraz wód terytorialnych, położonych na obszarze sądów grodzkich w: Gryficach, Kamieniu, Kołobrzegu, Koszalinie, Sławnie, Słup-

sku, Świnoujściu i Szczecinie, należy do kompetencji izby morskiej w Szczecinie. W razie sporu kompetencyjnego pomiędzy izbami morskimi w Gdyni i Szczecinie rozstrzyga izba odwoławcza w Gdyni.“

3) art. 33 otrzymuje brzmienie: „Art. 33. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Żeglugi w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości i Skarbu“.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Żeglugi w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości i Skarbu.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Żeglugi: *A. Rapacki*

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

296

U S T A W A

z dnia 1 lipca 1949 r.

o zmianie dekretu o zniesieniu izb rolniczych.

Art. 1. Art. 2 dekretu z dnia 26 sierpnia 1946 r. o zniesieniu izb rolniczych (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 265) otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. 1. Włącza się do zakresu działania władz administracji ogólnej:

1) czynności, powierzone izbom rolniczym przez ustawy: z dnia 5 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 40, poz. 349 i z 1946 r. Nr 32, poz. 203) i z dnia 13 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą koni (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 23, poz. 154);

2) prowadzenie poradnictwa w sprawach produkcji rolnej.

2. Właściwość władz administracji ogólnej w zakresie czynności, wymienionych w ust. 1, określi w drodze rozporządzenia Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej“.

Art. 2. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych określi w drodze rozporządzenia w porozumieniu z Ministrami Administracji Publicznej i Handlu Wewnętrznego warunki wprowadzania do obrotu nasion i ziemiopłodów jako materiału uszlachetnionego, zasady ich kwalifikowania oraz właściwość władz i instytucji i tryb postępowania w tych sprawach.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Dąb - Kociol*

297

U S T A W A

z dnia 1 lipca 1949 r.

o zakładach leczniczych dla zwierząt.

Dział I.

Zakłady lecznicze dla zwierząt.

Art. 1. Przez zakład leczniczy dla zwierząt należy rozumieć zakład, w którym przeprowadza się leczenie zwierząt oraz wszelkie zabiegi lekarsko-weterynaryjne, jak również obserwację i pielęgnację zwierząt.

Art. 2. 1. Zakłady lecznicze dla zwierząt dzielą się na:

1) lecznice dla zwierząt, potrzebujących stałego pomieszczenia w celu leczenia i pielęgnowania lub obserwacji lekarsko - weterynaryjnej;

2) przychodnie dla zwierząt, doprowadzanych dla zbadania lub zabiegu lekarsko - weterynaryjnego.

2. Lecznice i przychodnie dla zwierząt mogą być prowadzone przez Państwo, związki, stowarzyszenia, spółdzielnie lub osoby prywatne.

3. Lecznice i przychodnie dla zwierząt nazywane są w dalszym ciągu: państwowymi — gdy są prowadzone przez Państwo, społecznymi — gdy są prowadzone